

draga ut den tjocka larven. »Man bör därför kunna hoppas», säger BORRIES, »att stekelns förökning, såvida det ej inträffar synnerligen varma och torra somrar, bör hållas så mycket tillbaka, att det må vara lätt att bekämpa skadedjuret. Om larverna uppsökas med allvar och dödas, bör det lyckas att undertrycka ett påbörjad angrepp och förebygga insektens vidare framträngande mot norr, där förhållandena nog ställa sig gynnsammare för densamma.»

C. Grill.

Frågan om ett verksammare skydd för insektätande småfåglar synes äntligen hafva ryckt ett steg närmare sin lösning, i det franska regeringen, med anledning af en resolution vid en kongress i Haag förlidet år, sändt skrivelser till sina beskickningar vid de europeiska hofven med anmodan att göra förfrågan hos de särskildta ländernas regeringar, om dessa vore hugade att sända representanter till den internationella kommission, som man vore sinnad att snart sammankalla i Paris. Denna kommissions ändamål skulle blifva att fastställa grunderna för likartade bestämmelser, afsedda att skydda de för åkerbrukshandteringen nyttiga fåglarna, och skrifvelse angående de förenade rikenas deltagande i dess arbeten har redan ankommit till härvarande utrikesdepartement, hvars chef remitterat frågan till vederbörandes behandling.

Vi kunna ej annat än uppriktigt önska, att denna kommission må blifva en verklighet — hvilket naturligtvis ej kan ske, om de intresserade länderna skulle visa sig ljunma för saken — och att intet hinder må möta, åtminstone för vårt lands värdiga representerande uti densamma; ty dess ändamål är sådant, att icke allenast jordbrukarne utan äfven trädgårdsidkare och skogsodlare samt dessutom hvarje vän af dessa små, bevingade varelser, som om sommaren befolka och gifva lif åt våra fält, parker och trädgårdar, måste känna stor tillfredsställelse, om den kunde komma till stånd och utföra sitt syfte.

Då man läser berättelser eller får höra resandes intyg om det ohejdade utrottningskrig, som föres mot småfåglarna under deras flyttningståg vår och höst genom sydligare belägna länder,

synnerligast i närheten af eller på öarna i Medelhafvet, och vet att dessa fåglar då äro på väg antingen till eller från nordligare belägna områden, måste man inse, att de mest verksamma åtgärderna till deras fredande böra vidtagas just där de små resenärerna efter långa och tröttande färder massvis slå sig ned för att söka föda och njuta en behöflig hvila. Hvilket skydd som helst, där de under sommaren vistas och häcka, måste bli af föga nytta, om de ej få vara i fred under flyttningstågen.

Det ligger i sakens natur, att befolkningen i de länder, där utrotningskriget äger rum, och hvarest man har en pekuniär fördel af detsamma, ej vill afstå från en sådan inkomstkälla, och det är därför angeläget, att norra och mellersta Europa blifva så väl som möjligt representerade i kommissionen.

Sven Lampa.

Blaps Mucronata LATR. en för Skandinavien ny skalbagge. I Göteborgs tullpackhus har jag tagit denna Heteromer, som egentligen tillhör södra Europa.

Tydligen inkommen med gods utifrån har den sedermera fortplantat sig härstädes och kan väl nu anses bofast, enär jag under 10 års tid tagit flera exemplar årligen och särskildt våren 1888 tjugo exemplar, då packhusgolfvet uppbröts för reparation. Äfven på packhusplatsen har jag påträffat densamma, troligen ute för att uppsöka andra lokaler.

REDTENBACHERS beskrifning på arten i »Fauna Austriaca» är i öfversättning följande:

Prothorax mycket bredare än lång med rundade sidor, bakåt något afsmalnande, tätt och fint punkterad; sidorna efter längden skrynkliga; de rätvinkliga bakhörnen i spetsen afrundade. Täckvingarna starkt hvälfda, glest punkterade och skrynkliga, med spår af punktstrimmor, baktill utdragna, hos hanen i en lång och smal, hos honan i en kort, trekantig spets. Första bukringen saknar hos båda könen hårbörste i midten af bakkanten. L. 22—26 mm.

Alban Nordin.